

Juniorgruppen

FOTBALLENS UTVIKLING I TYVEÅRENE skapte behov for kamper under seniornivå. De første kretsmesterskap for junior ble holdt i 1929 og for gutter i 1933 og ble vunnet av Brann.

Den gang var serieinndelingen i henhold til A-lagets kvalitet. Pallas var en såkalt B-klubb. Klubben hadde et juniorlag i 1930-årene, men uroen i og delingen av klubben gjorde at det i noen år ikke ble stilt lag.

Først i 1934 etablerte Pallas et permanent juniorlag. Det ble avdelingsmester i 1935 og 1939, og spilte finale om kretsmesterskapene. Laget tapte begge.

Man spilte enkel serie bestående av 5–6 klubber, så det ble ikke så mange kamper i løpet av én sesong. I disse årene konkurrerte Pallasjuniorene med lag fra Frøya, Argus, Viggo, Trane og Nordnes Idrettsforening, blant andre.

Under krigen ble det naturlig nok et avbrudd, men i 1946 arrangerte Norges Fotballforbund Vestlandsmesterskap for junior med lag fra Midhordland, Sunnhordland, Sogn og Fjordane, Rogaland og Bergen. Ettersom det på det tidspunkt ikke var kåret noen kretsmester, ble det spilt en kvalifisering. Pallas vant. Laget kom helt til finalen, men tapte for Bryne.

Det første kretsmesterskapet for guttelag ble spilt i 1933. Pallas' første to kamper i 1935 gikk mot Nordnes I.F., resultat 4–3, og Krohnsminde, resultat 3–2.

Ut over i 30-årene økte antallet kamper, og laget ble kretsmester i klasse B i 1939. I 1946 spilte guttelaget enkel serie mot Minde, Frøya, Viggo og Krohnviken på Mindemyren. Pallas vant sin serie, og kom til finalen om deltakelse i kretsmesterskapet, der laget tapte for Årstad.

Høidekameratenes lag var blant de ledende innen AIF. Blant annet ble det kretsmester for junior i 1937.

Småguttet fotballen begynte også å røre på seg i 1946. Høidekameratene arrangerte en turnering på Mulebanen, den første for klubb lag i årsklassen 12–14 år i Bergen. Før den tid, i 30-årene, spilte så unge aldersklasser kun i skoleturneringer.

J. Øvretveit,

30/4-1948.

Ø. Korskirkealm. 10.

Herr Kåre Håland,

Tartargaten 16,

B e r g e n.

Vedlagt følger en fullmakt til å kjøpe 1 en
treningsdrakt hos J. Berstad.

De anvisninger som vårt lag har fått tildelt
er innlevert til Berstad, og benyttes snarest da de ellers
går ut.

JOHN PEDERSEN & CO. A/S

Telefon 11743
- Privat 96002
- - 99952

VAABEN-, CYKLE- OG SPORTSFORRETNING

Eneforhandler for:
„DIAMANT“ CYKLEN

BERGEN, 3. 6. 1948.
Vaagsalm. 24

Idrettslaget "Varegg",
Korskirkealm. 10.-

Vi har mottatt 2 stk. fotballer som vi har fått
ordre om å levere til Dem.
Ballene koster Kr.62.00 pr. stk.komplett

Erbødigst
John Pedersen

Den unge lovende KÅRE HÅLAND fikk i 1948 fullmakt til å kjøpe 1 - en - treningsdrakt. Idrettslaget fikk samme år kjøpe 2 - to - fotballer hos John Pedersen & Co, sportsforretning.

*Høidekameratenes guttelag
1946.*

*3. rekke: ASBJØRN LIE, HELLAND,
FRITHJOF LAMPE, RAGNAR DE
LANGE, REIDAR THORMODSEN.
2. rekke: ROAR OLSEN, LORENTZ
MYRMEL, GUNNAR AMUNDSEN.
1. rekke: JAN CHRISTENSEN, ALF
MØLLER, GUNNAR HAGENES.*

Idrettslaget Vareggs arkiv

Etter sammenslåingen av Pallas og Høidekameratene i 1947 og fram til slutten av femtiårene fikk Varegg stor oppslutning. I denne perioden var samtlige idretter for yngre deltakere underlagt juniorstyret, og i 1952 talte gruppen 234 medlemmer. Mot slutten av perioden ble det en forandring. Den enkelte særgruppe administrerte alle sine egne utøvere, junior som senior. Dessuten ble rekrutteringsgrunnlaget dårligere. Fraflyttingen fra bydelen begynte.

Til midt ut i 60-årene hadde Varegg en av kretsens beste junioravdelinger. Klubben fikk også tre juniorlandslagspillere i denne perioden. TERJE BREISTEIN var på landslaget i 1960, JON RISA i 1961, han fikk for øvrig også bestemannspremien i en kamp mot Sverige, og PER STENSVÅG i 1963.

I 1948 arrangerte Norges Fotballforbund en kamp for juniorer mellom Vestlandet og Østlandet. Her var INGE LANDSVIK med. Pressen betegnet ham som banens beste spiller.

Juniorlaget ble kretsmester i 1951, 52 og i 1963. Det ble avdelingsmester i 1947, 48, 50 og 54. Guttelaget vant kretsmesterskapet i 1948, 51 og 54 og ble avdelingsmester i 1947 og 1949, da det tapte finalekampen mot Brann etter tre kamper.

Varegg hadde to småguttelag som hadde spilt privatkamper og deltatt i en rekke turneringer med gode resultater helt fra 1947. Førstelaget vant det første kretsmesterskap, som ble arrangert i 1955.

Ved sammenslåingen med Midhordland i 1969 ble konkur-

Vareggs guttelag 1951. 1. rekke fra venstre: PER ASKELAND, HANS GABRIELSEN, JAN GRØNHAUG, JAN H. HANSEN og PER URHEIM. 2. rekke fra venstre: JAN MONSTAD, TERJE SKOGSTRAND, GEIR INGBRIGTSEN, KJELL FURNES og LASSE HANSEN.

Idrettslaget Vareggs arkiv

ransen skarpere og klubbene i de nye bydelene fikk større bredde og dermed bedre lag, slik at Varegg ikke lenger klarte å hevde seg like godt som tidligere. Juniorlaget var imidlertid i finalen og tapte for Brann i 1971 og var med i 1. divisjon i tre år i sytti-årene uten å vinne noe kretsmesterskap.

Branngutten CHRISTIAN HETLØEN meldte seg inn i Varegg som junior og spilte to juniorlandskamper i 1980 for laget.

Lilleputtlaget ble nummer to i Bergen etter å ha tapt på straffespark i finalen i 1972. I 1973 vant det mesterskapet. Dette laget hadde en rekke gode spillere, og to år senere, i 1975, var de med og vant kretsmesterskapet for smågutter. Fem av guttene spilte samtidig på småguttetekstlaget. Dessverre gikk tre av nøkkel-spillerne over i Brann, og laget greide ikke å vinne flere mesterskap.

I åttiårene arrangerte Varegg i flere år fotballturneringer på Mulebanen mellom Sandviken, Rothaugen og Christi Krybbe skoler. Her gjorde TORBJØRN FRANTZEN en stor innsats. I løpet

av denne perioden ble det også holdt flere fotballkurs på Christi Krybbe skoler.

Resultatene lot da heller ikke vente på seg. Etter få år var det de aller yngste lagene som klarte de beste plasseringene i serisystemet. Væggø puttelaag tapte finalen om kretsmesterskapet i 1982. To år senere var småguttelagene i 1984 gode. To lag spilte i 1. divisjon. Som om ikke det var nok, ble småguttelaget kretsmester i 1985 da det slo Åsane i begge finalekampene.

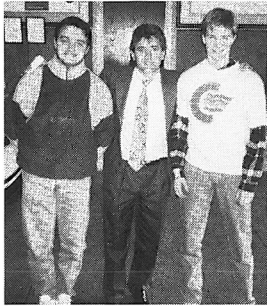
Dette småguttelaget representerte Bergen i 1986 ved en turnering i Åbo i Finland der lag fra Åbos vennskapsbyer var invitert til turnering.

JENTENE BEGYNNER MED FOTBALL

ÅRET 1984 BLE ET MERKEÅR I VÆGGØ. Da spilte klubbens jentelaag sin første offisielle kamp. Den gikk mot Samnanger, og Væggø vant 3–2. Leder var vår første trener på pikesiden, ALBERT TVEDT. I 1987 fikk laget sin første pikekrets-lagspiller, GITTE NORDENTOFT.

Guttelaget klarte etter mange års iherdig arbeid å bli kretsmester i 1986. Laget slo Vadmyra hjemme med 2–1, men tapte utekampen med 3–2 og vant dermed mesterskapet med flere

Væggø's første jentelaag i fotball etter kampen mot Samnanger 1984. Siw ANNANIASSEN 1–0, HEGE WILHELMSSEN 2–0 og HEGE DAHLE 3–1. Bak fra venstre: CATHRINE HAUGER, MONICA ALVHEIM, ANITA GULLAKSEN, Siw ANNANIASSEN, THERESE HELGESEN, LENE JOHANNESSEN og MARLANNE SØRFONN. Foran fra venstre: JANNICKE CARLSEN, HEIDI GRØNNERN, KARLANNE CHRISTIANSEN, HEGE NILSEN, HEGE DAHLE, HEGE WILHELMSSEN og VERONICA —.
 Idrettslaget Væggø's arkiv

KJETIL ANDRESEN, KEVIN KEEGAN og CHRISTIAN KALVENES.
Idrettslaget Vareggs arkiv

bortemål. Jubelscenene på Vadmyrabanen vil bli husket lenge, både av spillere og foreldre.

Lillepikenes gode og fortjente andreplass i kretsmesterskapet kom nok litt i skyggen av guttenes prestasjon dette året.

De siste årene har juniorgruppen kostet på en del yngre spillere en ukes treningsopphold i England for at guttene skulle få inspirasjon og nye impulser. Gjennom Color Line, som sponset reisebillettene, dro guttespilleren CHRISTIAN KALVENES, nå i Brann, og trener KJETIL ANDRESEN på en ukes treningsopphold med topplaget Newcastle United i 1993. Tre år senere fikk guttespillerne KENNETH HANSEN og JAN OTTO NERDAL den samme turen. Alle ble godt tatt imot av Newcastles manager KEVIN KEEGAN.

I slutten av åttiårene var også ROAR FREDRIKSEN, nå Åsane og FRODE BIRKELAND på treningsopphold i England.

Fra midten av åttiårene var Varegg med i Talent-Bergen, syv klubber som samlet sine talenter til fellestrening. Her fikk de både teori og praktisk trening av noen av kretsens fremste ledere/trenere.

Da Norges Fotballforbund gikk i gang med ferdighetsmerkekonkurranser, var Varegg med i Norgestoppen med sine arrangementer på Mulebanen fra 1954 til ut i syttiårene. Det første året satte WILLIAM WAAGE opp vandrepokal til beste klubb. Varegg vant den med tre strake seire, i 1955, 1956 og 1957. Vi vant også i 1966. Ellers hadde vi andrepremier i 1960 og 1965 og tredjepremier i 1969 og 1972.

Vi siterer fra Morgenavisen 1966:

Ferdighetsmerket i fotball er sett under ett et meget trist kapittel her i Bergen – en sak som tjener de aller fleste klubbene til liten ære. Det sa vi i fjor, og det blir vi dessverre nødt til å gjenta også etter denne sesongen. Heldigvis finnes det et stort lyspunkt og det er, tradisjonen tro, Varegg. I fjor klarte denne klubben en meget pen plassering på landsbasis, i år ble den best av samtlige klubber i Norge med 169 poeng – hvilket den fikk for 12 gull-, 33 sølv- og 55 bronseballer. Nærmest fulgte Molde med 125 poeng og Mo IL med 118.

KENNETH HANSEN, KEVIN KEEGAN og JAN OTTO NERDAL.
Idrettslaget Vareggs arkiv

Sportsavisen Sportsmanden utdelte et abonnement i premie til den som først tok gullballen. Vinner i 1955 ble Vareggutten ANSGAR NÆSS. Samme år tok den første jenten i Norge bronseballen, Vareggs GRETE SMIDT HANSEN, nå KNUDSEN, statsråd i både GRO HARLEM BRUNDTLANDS og THORBJØRN JAGLANDS regjeringer.

Mens det var noe roligere i syttiårene, ble det mer aktivitet i

begynnelsen av åttiårene uten at klubben nådde de store resultater på landsbasis. Sitt beste resultat fikk Varegg da laget ble nummer to av bergenslagene i 1986.

LAVERE REKRUTTERING

DE FØRSTE TJUEFEM ÅRENE var det god rekruttering fra juniorlaget til klubbens A-lag, men i de senere år har klubbfølelsen, tålmodigheten og interessen for å komme på laget dessverre vært adskillig mer laber. I stor grad henger det sammen med at folk flyttet fra Hødden og til de nye bydelenes moderne og rommelige leiligheter. De gamle husene ble bygget om. Folk i Hødden bodde ikke trangt lenger. Dermed forsvant en del av Vareggs naturlige rekrutteringsgrunnlag, og aktiviteten var ikke som den hadde vært i sekstiårene.

Etter at IL Sandviken og Trane flyttet sine aktiviteter ut av bydelen økte imidlertid medlemsmassen igjen i syttiårene. I 1980 hadde juniorgruppen 125 medlemmer med seks lag meldt på i kretsen. I åttiårene ble ungdomsfotballen revolusjonert. Jente-fotball og minifotball under elleve år ble innført. Yngre familier med barn flyttet igjen til Hødden, og i 1986 hadde laget 254 juniorer. Varegg var kretsens femte største klubb med tjueto lag, av dem atten i junioravdelingen.

Fordi ingen hadde aktiviteter rundt Haukeland skole, opprettet Varegg i 1985 en egen avdeling, Haukelandsgruppen, med foreldre fra området som trente på banen ved Svartediket. Fjellkameraterne la ned sin fotballavdeling for junior i samme periode, og Varegg har derfor hatt et aktivt nedslagsfelt langs fjellsiden fra Haukeland til Munkebotten.

I denne perioden var også damefotballen underlagt i juniorgruppen. I 1996 ble den egen gruppe.

Så sent som i 1991 hadde vi derfor fortsatt tjueto lag påmeldt, men nå var vi klubb nummer elleve i størrelse.

I jubileumsåret har Varegg påmeldt atten lag i aldersbestemte klasser:

1 juniorlag	2 lillegutter 1986
1 guttelag	1 minijenter 1987
3 småguttelag	2 minigutter 1987
1 småpikelag	2 minilag 1988, blandet lag gutter/jenter
1 lillepiker 1985	3 minilag 1989, blandet lag gutter/jenter
1 lillegutter 1985	

Kommunale prognoser sier at barnetallet skal stige fram mot år 2010, og klubben ser fremtiden forholdsvis lyst i møte. Det er ingen grunn til å regne med at medlemstallet reduseres de første årene.

I åttiårene ble det stiftet en fotballklubb på Skansemyren som de siste årene er begynt med småguttefotball.

UTRETTELIGE LEDERE

LEDELSEN AV JUNIORGRUPPEN er en av de viktigste oppgavene i et idrettslag. Varegg har hatt tjuen juniorformenn gjennom tidene. Tolv av dem satt bare i ett år. Lengst fartstid har WILLIAM TORGENSEN med elleve år, AKSEL LARSEN med sju og TROND JOHANNESSEN med seks år.

De første tredve årene var de fleste styremedlemmene i gruppen gutter fra sytten til tyve år. De yngste A-lagsspillerne og de eldste juniorspillerne fungerte også som trenere, skjønt juniorene har de fleste årene hatt ansatt trener.

De siste par tiårene er det kommet flere foreldre inn i ledelsen. De første mødrene kom med i 1976, og spesielt da de aller yngste årsklassene i åttiårene begynte med fotball, ble enkelte mødre svært aktive innen en idrett som til da hadde vært mannsdominert.

*Disse glade ansikter tilhører (f.v.)
PAL FREKSTAD, MORTEN BENES
og ROAR FREDRIKSEN.*

Idrettslaget Vareggs arkiv

De første ti årene av Vareggs historie la FREDRIK BØDTKER ned et stort arbeid i juniorgruppen. Han var den store ildsjelen bak de fleste tiltak og arrangementer. Han løp fra fotballtrening på Mulebanen til friidrettstrening på Skansemyren, fra lek i gymnastikksalen på Rothaugen skole til skiaktiviteter på Christinegård og Fløysletten. Han la også ned et stort arbeid innen junior- og guttekomiteen i fotballkretsen og hadde et godt samarbeid med Høidekameratenes og Vareggs danske fotballvenner og ble i 1947 utnevnt til æresmedlem i Roskilde Boldklub.

Mange voksne takker i dag FEDDAEN for hans innsats gjennom lek og idrett i disse årene.

WILLIAM TORGENSEN gjorde et stort arbeid i juniorgruppen i tyve år fra 1951. Mens FREDRIK BØDTKER aldri ville ha formannsjobben, påtok WILLIAM TORGENSEN seg å være formann i elleve år. For ham dreide det seg om fotball og han la stor vekt på ferdighetsmerker og treningsleire for å øke guttenes fotballkvalitet. Han ble takket med Vareggs gullmerke i 1962.

Varegg hadde i en tiårsperiode fra slutten av sekstiårene ca åtti aktive junior-, gutte- og småguttspillere. Det var i denne perioden AKSEL LARSEN, nå i Kolbotn I.L. kom med. Gjennom syttiårene var han gruppens frontfigur. Det sies at han slet ut minst to biler i løpet av disse årene. Sammen med KJELL J. FJELLSTAD og TORBJØRN FRANTZEN la han ned mye tid som lagleder og trener.

De siste femten årene er det TROND JOHANNESSEN, BJØRN GJELSVIK og BØRGE ALVHEIM som har konsentrert seg om juniorgruppen. I tillegg har de også lagt ned mye arbeid for hovedlaget og den årlige Vareggcupen. De siste ti til femten årene er det kommet en del mødre med i juniorarbeidet, som til da hadde vært mer eller mindre mannsdominert.

Da Pallas og Høidekameratene gikk sammen i 1947 ventet det nye lagets juniorleder seg en kraftig sportslig økning. Når det ikke ble det, må det tilskrives mangelen på treningstid. Varegg fikk såvidt lite tid på Mulebanen de første årene, at det ble vanskelig å samle guttene, og resultatene sto ikke i forhold til forventningene. I tillegg til Varegg skulle også Trane, Fjellkameratene, Bergen Sparta, Sandviken og Viggo trene på Mulebanen. Dessuten hadde håndballkretsen faste trenings- og kampdager. Dermed var det ikke ualminnelig at juniorgruppen måtte ta til takke med trening søndag morgen klokken 0900.

Dugnad

PÅ MØTE I BERGENS HAANDVÆRK- OG INDUSTRIFORENING den 12. mars 1947 ble kretsens fotballklubber informert om utbygging av Stemmemyren.

Kommunen hadde så smått startet arbeidet med fotballbaner på Eikeviksmyren, hvor i dag Røde Kors sykehjem ligger. Stemmemyren var tiltenkt sykehjemstomt.

Nå ble det gjort et makeskifte og Stemmemyren ble fotballbane-tomt i stedet.

På grunn av ressursmangel ble Fotballkretsen forespurt om deltakelse for å få banene ferdig. Møtedeltakerne var positive og arbeidet foregikk på kveldstid og i helgene frem til den første gressbanen var ferdig rundt 1950.

I spissen stod kretsformann RAGNAR JUELL MORKEN og deltakere fra Fjellkameraterne, Sandviken og Varegg var ofte til stede. Det var geografisk naturlig.

Maskinparken var ikke som i dag, så det var mange Varegg-gutter som fikk brukt musklene sine. En av våre som gikk mye igjen den første tiden når masser skulle fjernes, var FREDRIK BØDTKER med hest og vogn.

Da grusbanen på Stemmemyren var ferdig i 1948 begynte Sandviken å etablere seg der, og i løpet av noen år flyttet laget all sin trening dit. Klubbene som trente på Mulebanen fikk etter hvert treningstid også på Møhlenpris og Stemmemyren, slik at belastningen på Mulebanen ble redusert. Håndballen ble litt etter litt flyttet til Fridalsbanen og dermed ble det mer ledig tid på Mulebanen. De siste tjuufem årene er det stort sett bare Vareggs juniorer som har trent på banen i Hødden.

Møhlenpris var hjemmebane i serien for gutte- og juniorlaget den første tiden. I 1948 kom så Stemmemyren, og siden har juniorgruppen spilt alle sine hjemmekamper der.

All trening om vinteren har vært lagt til gymnastikksaler. Rothaugen skole var flittig brukt til lek og balltrening fram til midten av sekstiårene, og Vareggjuniorer trente også i gymnastikksalene på Krohnengen og Sandviken skoler. Fremdeles er det aktivitet på Rothaugen og Krohnengen, men nå bare for de aller yngste.

Enkelte ganger leiet juniorgruppen seg timer i private trenings-haller. Mengden har begrenset seg selv på grunn av kostnadene.

DUGNADSLIT

IKKE NOE IDRETTLAG ville klare å overleve uten dugnader, og i Varegg har dugnadsånden alltid vært stor. Det har ikke bare dreiet seg om å bygge klubbhus og å vedlikeholde klubbens forskjellige eiendommer, men det har også vært nødvendig for å skaffe penger til selve driften av de forskjellige gruppene.

De første årene skaffet laget seg penger gjennom flaske- og filleinnsamlinger. Sorteringen foregikk stort sett i Bødtkers hestestall i Absalon Beyers gate. I den tiden kunne alt brukes. Fillene gikk til Årstad Stoppullfabrikk, og alle typer flasker ble levert til Vinmonopolet og til brus- og saftfabrikker i Dræggen og Skuteviken. Apoteket Olav Kyrre i Sandviksveien kjøpte medisinflasker.

Den siste flaske- og filleinnsamlingen i juniorregi ble holdt i 1964. Arbeidsutvalget hjalp til, og innsamlingen hadde Badstuen som base og lagringsplass. Inntekten gikk til en Danmarkstur.

Ut over i femtiårene kom mesteparten av inntekten fra danseaftener i Eldorado Selskapslokaler, Logen Den gode Hensigt, Bergens Kjøpmannsforening og «Haandverkeren», og fra bodsalg 17. mai, hvilket Varegg har drevet med gjennom det meste av sin femtiårige historie.

FREDRIK BØDTKER prøvde seg i sin tid som isselger på Mulebanen under håndballkamper. Men ettersom han ikke hadde tatt seg tid til å vente på tillatelse fra øvrigheten ble han politianmeldt for ulovlig salg, og måtte slutte med det.

Senere kom brosjyreutdeling, distribusjon av telefonkataloger, salg av poteter og ved, flytteoppdrag/dugnadsjobber av alle slag, noe det fortsatt drives med. I åttiårene kom også sponning og draktreklame inn i junioravdelingens tilværelse.

I 1976, samme år som Varegg hadde en turnering på Nymarksfeltet, forløperen til den nåværende Vareggcupen, leide juniorgruppen Rothaugen skole til en stor basar, som ga et meget pent overskudd. Drivende krefter bak det store arrangementet var Varegg-gubbene ROLF LØTVEDT, KJELL TOTLAND og JAN GRØNHAUG.

TORBJØRN FRANTZEN sto i åttiårene hardt på for å skaffe juniorgruppen penger. Han fant på en rekke tiltak og klarte å selge mer enn tre tusen sekker bjørkeved, noe som i beste bergenske tradisjon ga ham tilnavnet «TORBJØRK». «TORBJØRK» la fra midten av syttiårene og til ut i åttiårene ned et stort arbeid på trener-siden for de aller yngste, og som primus motor for skoleturneringer, miniputtturneringer på Mulebanen, og Varegg Cup.

Varegg-keeperen (mørk trøye) fikk en travel ettermiddag mot Frøya på Mulebanen i 1984.

FOTO: ROAR CHRISTIANSEN

I perioder påtok juniorene seg ansvaret for Sankt Hansfeiringen på Mulebanen. Varegg-cupen har i de siste tyve årene også gitt gruppen et overskudd, om enn noe varierende, og man har klart å få inn en del sponsormidler.

Etter iherdig innsats vant Varegg i 1979 den landsdekkende VG-konkurransen «Klubben i mitt hjerte!». Gevinsten på kr 10.000 skulle gå til arbeid i junioravdelingen. Initiativtaker og tilrettelegger PER STEINSVIK og hans gode hjelper JAN NOREVIK fikk velfortjent hyldest fra gruppen i etterkant.

Stort sett har varierende styrer gjennom femti år klart å skaffe de midler gruppens budsjett til enhver tid krevde, og den har vært styrt fornuftig, slik at økonomien har vært sunn.

TURENE

MANGE AV DEM som er vokst opp med Varegg har ganske sikkert noen av sine sterkeste og beste minner fra turer med klubben gjennom årene. Neppe noen annen bergensklubb har vært så mye utenbys og utenlands de siste femti årene som Varegg. Cuper, leire og turer er blitt flittig arrangert, og hensikten har vært tosidig. Både ville man fremme sportslig utvikling, men også gi ungdommene opplevelser med på veien. Det er blitt knyttet mange livslange vennskap på slike turer.

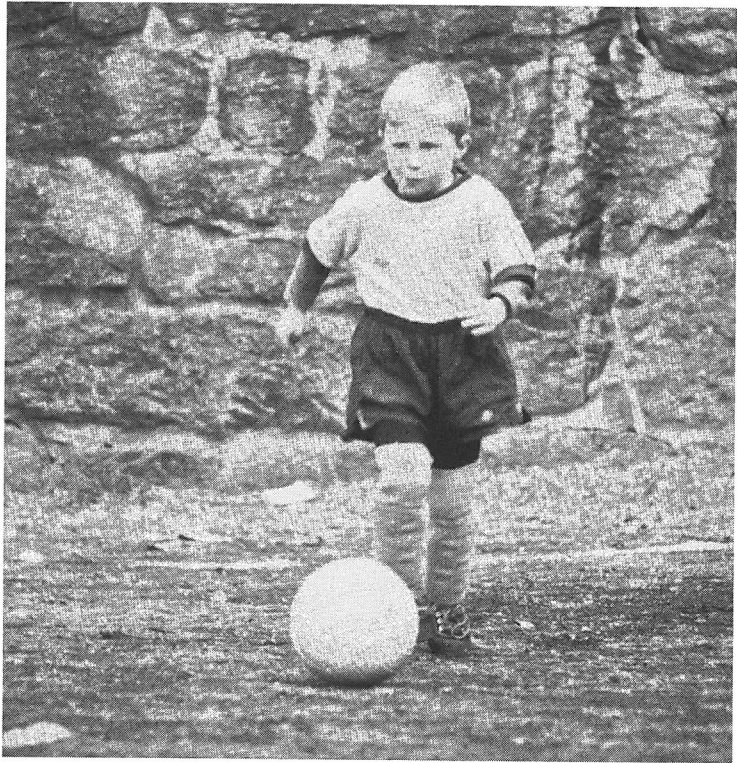
De første tredivet årene var turer og leire det mest alminnelige.

St. Hans-arrangementene på Mulebanen har i perioder vært organisert av juniorgruppen.

Idrettslaget Vareggs arkiv

*Øvelse gjør mester. CHRISTIAN
BJORDAL 1974.*

Idrettslaget Vareggs arkiv

Nå er leirene stort sett byttet ut med reiser til cuper, ispedd en og annen treningsleir i forbindelse med en cup. Ikke unaturlig har turer og cuper fått en ekstra spiss etter at jentefotballen har vunnet fotfeste.

Glemmes må heller ikke hva Kvamskoghytten har betydd for samholdet i ungdomsmiljøet. Det er ikke få turer og ferier juniorgruppens medlemmer har hatt på Skogen de femti årene laget har eksistert.

Badstuen har vært stedet spesielt for de aller yngste. Der har de hatt massevis av koselige kvelder med pølser, brus og kaker, og på det sosiale har det også vært arrangert mange forskjellige tiltak. Midt i sekstiårene var sangeren Rune Larsen en aktiv deltaker på sang- og musikkvelder.

BÅNDET TIL DANMARK

DANMARK HAR I ALLE ÅR vært et fast reisemål for juniorgruppen Høidekameratene og Roskilde Boldklub opprettet en kontakt allerede i 1946. I pinsen 1947 kom Roskilde Boldklub fra Danmark på et åttedagers besøk med sitt juniorlag og i årene fra 1947 til

1970 var Vareggs juniorlag ni ganger og guttelaget én gang på turer, for det meste basert på privat innkvartering. Alle fotballkamper i denne perioden var basert på privat- eller vennskapskamper.

Danskene ble imponert over Bergen og byens beliggenhet. Det ble mange fine turer på byfjellene de vakre pinsedagene og det gjeveste, etter de danske guttenes utsagn, var turen til Tarlebøhytten, der danskene for første gang fikk se en hoppbakke.

Ved dette besøket spilte danskene to treningskamper på Møhlenpris mot Varegg og Djerv.

Året etter dro juniorlaget på gjensitt til Danmark, en tur som ble særdeles vellykket. Ungdommene reiste med tog over fjellet og videre med danskebåten til København, der de ble privat innkvartert. Mange av de vennskapene som ble knyttet med guttene i Roskilde består fremdeles og samarbeidet med danskene varte i mange år.

Etter Vareggs første kamp overrakte lagkaptein PER PEDERSEN en blomsterbukett med silkebånd i norske farger. Til båndet var festet ett Vareggmerke til hver av de danske spillerne, noe som gjorde stor lykke.

Varegg tapte 4–3 mot Roskilde i den første kampen, men vant den andre mot Prestø med 8–2. Så tapte laget i Slagelse, men fikk revansje da Roskilde ble slått 5–1 i den siste kampen.

Etter kampen mot Prestø ble guttene invitert til hyggelig selskap med underholdning. Vareggutten ASBJØRN LIE bidro med pianospill.

I 1954 kjørte danskene for første gang i buss over Hardangervidden. Det ble en stor opplevelse for dem. På avslutnings-tilstelningen for bergensoppholdet høstet Varegg mange rosende ord for oppholdet, og da spesielt for opplegget rundt kampen på Arna Stadion. Som arrangør av en vennskapskamp mellom danskene og Arna hadde Arna TIL nemlig pyntet banen med danske og norske flagg, og musikkorps underholdt. Lagenes innmarsj på banen, oppstilling, og spilling av begge lands nasjonalsanger hadde brent seg inn i hukommelsen. Det at danskene vant kampen med 2–0 hadde mindre betydning enn den rammen som var skapt rundt.

Etter et noen rolige år tok WILLIAM TØRGENSEN initiativ til å opprette en ny forbindelse med Boldklubben av 1903. I årene fram til 1970 inviterte Varegg hvert år danskene til Bergen og vennskapskamper som klubbens gjester.

I 1961 var Brann og Varegg vertskap for de danske juniorer og etter et hyggelig opphold her ble begge lag invitert til Dan-

mark året etter. Brann reiste med gutte- og Varegg med juniorlaget. Fordi Branns hovedleder måtte melde forfall like før avreisen påtok Vareggs juniorformann seg hovedansvaret for begge lagene.

Det fortelles at det var liten storm på overfarten med danskebåten. Det meste måtte tjores fast, også guttene som lå i overkøylene. Mange av de trettitre i reiseselskapet ble dårlige. På grunn av været ble dørene til dekk stengt og ingen fikk komme ut. Dermed ble det, bortsett fra bølgene, en rolig overfart for lederne. For de fleste av spillerne ble det en tidlig kveld!

Siste gang Varegg var i Danmark i denne omgangen var i 1967, og nå fikk laget en leksjon av Boldklubben av 1903s juniorlag, et tap på 8–1, det største gjennom tidene. Danskene hadde ellers lagt opp til en flott tur til Sverige, der Varegg spilte kamp mot Helsingborg AIS og vant 2–0. Juniorlaget vant også sin siste kamp mot B 1903's naboklubb, GVI med sifrene 6–4.

Etter 1970 lå det dansk/norske samarbeidet nede i noen år, til AKSEL LARSEN traff igjen den danske lederen JOHN ENGELSEN fra Boldklubben av 1903 under en småguttetekamp mellom B 1903 og Varegg i Norway Cup i 1975. Der ble det avtalt at Varegg skulle dra til Danmark med guttelaget året etter, etter at laget hadde deltatt i Gothia Cup i Sverige.

Da guttene gikk i land fra svenskefergen ble de hentet i privatbiler og kjørt til Boldklubens klubbhus. Og for et klubbhus! To etasjer med vaktmesterbolig, solterrasser, tre garderober med dusj og badstu, gymnastikksal, klubbrom for biljard, couronne, bordtennis og fotballspill, og fargefjernsyn slik at de fikk se OL-overføringene.

Med et slikt klubbhus og med baner til fri avbenyttelse gjorde det liksom ikke noe at laget tapte alle sine tre kamper, 5–1 mot vertsklubben, 6–2 mot Frem og 2–0 mot Hvidovre. AKSEL LARSEN og guttene hadde hatt en uforglemmelig uke i Danmark.

Etter hvert ble det vanlig med cup'er for aldersbestemte klasser. Dermed ble Vareggs Danmarksturer knyttet opp mot cupdeltakelse. Det var også slutt med at det bare var junior og gutter som dro av sted. Nå ble alle lag reiseaktive.

Gjennom de siste tyve årene har Varegg deltatt en rekke ganger i Københavner Cup, Dana Cup, Vidbjerg Cup, Solsidens Pondus Cup i Ålborg og Danmark Open i København.

I 1982 vant lilleputtlaget trøstefinalen i Danmark Cup. Juniorlaget vant Dana Cup i 1987, da det slo et meget godt belgisk lag i finalen med 2–1. Småguttelaget tapte finalen i Solsidens Pon-

us Cup i 1985. Småguttene var også i Ipswich Cup i England året før, der de ble nummer fem blant lag fra hele verden.

TRENINGSLEIRE

I 1984 REISTE TO LILLEPUTTLAG og et guttelag sammen med en rekke foreldre for å delta i Dana Cup. Lilleputtlaget tapte på straffesparkkonkurranse i kvartfinalen etter en meget god innsats. Mellom kampene ble gutter og foreldre tatt på en rekke fine turer i privatbiler rundt på Jylland.

Juniorgruppen holdt sin aller første treningsleir i 1951 på Geithus, som ligger ved utløpet av Tyrifjorden i Buskerud fylke. Guttene reiste med tog til Hønefoss der de skiftet over til Drammensbanen.

Hele gruppen ble lagt på flatseng i Geithus ILs klubbhus.

Klubben hadde et flott gressbaneanlegg der guttene skulle boltre seg i fjorten dager med to treningsøkter om dagen. Guttelaget og juniorlaget spilte kamper mot Geithus I.L. og Eiker Ski og Ballklubb. Juniorene vant 4-2 og 3-2, guttene 7-1 og 3-0. Varegg-lagene laget ved noen anledninger førsteklases fotballoppvisning.

Varegg-rekkeleder THOMAS BERGESEN (i midten) er frempå med skuddbeinet og øker til 3-0 mot kortvokste, innbitte og hardt kjempende Asane-gutter. Kampen ble spilt i 1984 mellom Varegg og Asane.

FOTO: ØRJAN DEISZ

Det fortelles at en del guttespillere i løpet av leiroppholdet ville ta seg en tur til Vikersund for å inspisere hoppbakken. De måtte da over Drammenselva, og fikk låne en robåt som ikke var helt tett. De av lederne som ikke var svømmedyktige var noe engstelige, men etter formaninger om øsing underveis, la de likevel utpå. Forut satt to gutter og øste, men til stor fortvilelse i båten minket ikke vannet hurtig nok. Alle hadde blikket festet fremover, og ingen la merke til at det satt en fantegutt i rangen akter og øste vann inn igjen.

Dessverre var to okser på beite på flaten i unnarennet, så guttene fikk ikke besiktiget bakken fullt ut.

Turen hjem gikk helt etter oppskriften, og leiren, med PER FRANTZEN som trener, ble meget vellykket, og var vel en av årsakene til at Varegg ble både gutte- og juniormestre dette året.

Det skulle gå tjueen år før juniorgruppen igjen reiste til Geithus, men i 1972 kom alle lagene, fra lilleputter og opp til og med junior på besøk. Samme høst gjestet Geithus' småguttelag Bergen og ble innkvartert hos sine fotballvenner i Varegg.

I 1976 var lilleputter og smågutter atter i Geithus og i 1989 hadde juniorgruppen treningsleir der. Begge samlinger var meget vellykket.

I 1982 ble det arrangert fem forskjellige reiser. Miniputter 2 deltok i Sørlandscupen og kom til åttendedelsfinalen. Dette var første gang et andrelag i juniorgruppen fikk dra på egen sommerreise.

Juniorlaget reiste på treningsleir til Sandane i 1953 med A-lagets senterhalf THOROLF MONSEN som trener. Kontaktmann i Sandane var senterløper og kretsmeister på Pallas A-lag i 1946, PER HOSTAD, som var flyttet dit.

Reisen gikk med fjordabåt fra Bergen om kvelden mandag 29. juni. En slik ekspedisjon tok sin tid. Båten hadde mange stopp underveis. Det meste av varetransporten til landhandlerne gikk med denne båten, og guttene var først framme natt til onsdag. Forsinkelser var vanlig kost, og for å korte inn forsinkelsene på denne turen ble flere av guttene med på å losse og laste, spesielt da på Nordfjordeid.

Juniorlaget spilte tre kamper, to mot Sandanes A-lag, det endte med seier 1–0 på den ene og tap 3–0 på den andre. Den siste kampen ble spilt i Byrkjelo på banen som i ettertid er blitt en kjent friidrettsarena.

I 1961 ble det holdt en meget vellykket fjorten dagers treningsleir på Reed ved Breimsvatnet i Nordfjord. Sommeren var fin og varm, og guttene fikk trene mye med ball.

For øvrig har junioravdelingene opp gjennom årene deltatt i

kamper og turneringer i Florø, Sogndal, Førde, Høyanger, Årdal og Vik i Sogn, og reist mye til Stord, Haugesund og Stavanger-distriktet for å spille vennskapskamper.

Fra midten 1947 og fram til midten av sekstiårene var Haugesund det mest aktuelle reisemålet for Vareggs junioravdeling, spesielt da for guttelaget. Mer sjelden var det at haugesundslagene kom på gjensisitt.

Det ble mange seire. Det begynte med en turnering i 1947. Her vant guttelaget over Vard med 2–0 og Djerv 1919 med 1–0. Året etter ble Djerv slått med 3–1. Haugesund begynte også med cuper, og i 1982 deltok guttelaget i cupen til Djerv 1919, uten å oppnå de helt store resultatene.

I 1975 hadde guttelaget og juniorlaget treningsleir på Bryne og spilte kamper mot Viking, Ulf og Bryne. I en intern kosekamp stilte juniorformannen opp i sin første og siste fotballkamp iført eget draktsett, komplett undertøy, til mye moro og lått både for tilskuere og spillere.

Småguttelaget fikk sin første flytur så tidlig som i 1967, da de besøkte Stavanger den 16. september sammen med sin leder, AKSEL LARSEN. Guttene ble innkvartert på Ungdomsherberget og reiste derfra direkte til kamp mot Ulf, som vant 2–0 over reisetrøtte Vareggutter. Søndag skulle laget spille forkamp til hovedseriekampen mellom Viking og Ørn. Av værmessige årsaker ble kampen til alles store skuffelse flyttet til treningsfeltet. Viking vant 1–0.

Cup-lag 1975. Bak fra venstre: AKSEL LARSEN (trener), PER JONASSEN, RONNY NESS, LASSE GULLAKSEN, KIM HENRIKSEN, TOM MAGNUSSEN, STIG MADSEN, JOHANNES GJESDAL og en fra de yngre rekker. Foran fra venstre: TORE FURNES, KURT BERGE, DAG KNUITSEN, BJØRN NORD, CHRISTIAN JUUHL, TROND TOTLAND, STEINAR SJØSTRAND og en annen fra de yngre rekker.

Idrettslaget Vareggs arkiv

Småguttelaget var også på Sandnes og spilte forkamp da A-laget spilte kvalifiseringskamp om opprykk mot Ulf i 1969.

Ti år senere var knøttelaget på Stavangertur. Laget skulle se landskampen og samtidig spille en privatkamp mot Vidar, som ble nummer to etter Varegg i VG-konkurransen «Klubben i mitt hjerte».

Etter at gruppen hadde «gjort» Stavanger, spurte Varegg-lederne landslagstrener TOR RØSTE FOSSEN om guttene kunne få to minutter av landslagets kostbare treningstid. – To minutter er altfor lite. Jeg tenker vi sier ti, sa landslagstreneren, til stor glede for guttene, som fotograferte og fikk autografer, med hele norsk presse som forbløffede tilskuere.

Som første lag fra Vestlandet deltok Varegg i 1958 i Åsenunderturneringen. Dette var en årlig juniorcup på den tiden, og den ble spilt på Voldsløkka idrettsanlegg i Oslo. Alle de beste lagene i Oslo og Østlandsregionen deltok. Reisen gikk over fjellet med tog, og lagets leder og trener KJELL TOTLAND hadde ingen problemer med innkvarteringen, som var i firemannstelt på Helsfyr camping, der Helsfyr Hotell ligger i dag. Hvert telt skulle ha sin egen husholdning, men etter hvert som dagene gikk og pengebeholdningen minket, ble kostholdet noe redusert, og etter en uke levde enkelte nesten på diett.

Laget vant sin første kamp 3–0 over Askim, ett av favorittlagene ved siden av Lyn, Frigg og Sandefjord. Sandefjord var det da også som slo juniorlaget ut av cupen med 5–2.

Varegg begynte godt. Norges Fotballforbund hørte gjetord og kom for å se på spillerne, spesielt på TERJE JOENSEN. Han måtte imidlertid reise hjem igjen på grunn av jobben allerede etter første kamp, og det reduserte laget noe.

TERJE JOENSEN ble senere en av Vareggs mest fremtredende seniorspillere, og han har spilt mer enn fire hundre kamper.

Det gikk ti år før småguttelaget dro over fjellet for å spille turnering. Det var tidlig på våren i 1968, og reisemålet var Gjøvik. Selve turneringen ble avlyst på grunn av tæle, men guttene hadde det likevel skikkelig gøy.

En treningsleir for junior og gutter i 1965 på Slemmestad var veldig vellykket. I 1970 var Varegg der igjen, nå også med småguttelaget. Dette året gjestet Slemmestads småguttelag Bergen, og som vanlig hos oss, var det privat innkvartering.

CUPREISER

FEMTEN ÅR etter at Varegg spilte sin første turnering, deltok klubben i Norway Cup. Det var i 1973 og vi spilte med gutte- og småguttelag og lilleputter. I forkant av turneringen ble det arrangert treningsleir i Mjøndalen. Senere på sommeren kom Mjøndalens smågutter på gjensitt og det ble arrangert smågutte-turnering med åtte klubber på Mulebanen. Fjellkameraterne vant i finalen over Varegg, og begge lag hadde sammen med Mjøndalen en tilstelning med premieutdeling i Filatelistklubben på Nye Sandviksvei. Vareggs Vel stilte opp og serverte pølser, potetstapp, brus og kaker.

Intet Varegglag har noensinne kommet lenger enn til sekstenedelsfinalen i Norway Cup. For å få større utbytte av deltakelsen har juniorstyret derfor nesten hvert år arrangert treningsleir i forbindelse med cupen, flest ganger på Slemmestad eller i Moss. Men på grunn av de labre resultatene begynte gruppen å se seg om etter nye utfordringer, og fra begynnelsen av åttiårene ble det satt en foreløpig stopp for deltakelse i Norway Cup. I stedet reiste lagene på andre turneringer både i inn- og utland.

I 1980 begynte miniputtene å reise. I mange år var de faste gjester i Fossekalen Cup på Hønefoss, landets største for denne klassen. I noen år klarte Varegg å komme til sluttspillet, men de helt store sportslige resultatene har miniene aldri nådd her. Nå

Et av Vareggs turneringslag på 1980-tallet. Bak fra venstre: AKSEL LARSEN (trener), ATLE LARSEN, SIGMUND GJESDAL, IVAR JOHANNESSEN, MORTEN BJELLAND, DAN MORTEN BEEV og ANDERS BJELLAND (trener). Foran fra venstre: ESPEN SALTNES, THOMAS BRUEN OLSEN, THOMAS SVENSEN, JOACHIM BERGESEN, PÅL JETMUNDSEN og MORTEN BRATTAULE.

Idrettslaget Vareggs arkiv

Et annet av Vareggs turneringslag på 1980-tallet. Bak fra venstre: AKSEL LARSEN (trener), SVEIN HENRIK NESSE, DAG ESPEN LARSEN, TERJE RØSTVÆR, JØRAN DALHEIM og JAN NILSEN (trener). Foran fra venstre: VIDAR JOHNSEN, JONNY HENRIKSEN, ROY SKARDAL, MORTEN NOSS, FRODE JOHANNESSEN, FRODE NILSEN og EIRIK FJELSTAD.

Idrettslaget Vareggs arkiv

var vel det heller ikke det store målet. Viktigst var det sosiale og det trivelige samværet.

I 1985 deltok Varegg med fire miniputtlag. Til sammen seksti personer med stort og smått hadde en kjempetur til Hønefoss.

Etter hvert ble denne cupen noe mindre interessant. Fotballforbundet satte forbud mot å kåre vinnere i lave aldersklasser, og senere kom det også en grense for hvor langt en skulle få lov til å reise med denne årsklassen. Dermed ble det uaktuelt for Varegg å dra til Østlandet med de yngste spillerne.

Etter at det ble slutt med reisene til Hønefoss satte minilagene kursen mot Voss, et langt nærmere reisemål. For denne gruppen har Vossaturene vært minst like hyggelige som reisene til Hønefoss, og i en årrekke har Voss stått som reisemål også for mange andre grupper i laget.

I 1982 ble det foretatt fem reiser. Miniputter 2 deltok for første gang som annet lag i en turnering, Sørlandscupen, der de kom til åttendedels-finalen.

Sverige ble også et viktig reisemål for turneringer, og allerede i 1976 var guttelaget med i Gothia Cup i Göteborg. De reiste med tog 16. juli og ble hentet av svenske ledere ved ankomst. Turen gikk videre til en skole der de skulle innkvarteres. De hygieniske forholdene var under pari. Blant annet var der ingen dusjer, bare to vasker som samtlige gutter skulle vaske seg i.

Det ble bare spilt to kamper, en endte med tap og den andre uavgjort. Til den tredje kampen møtte ikke motstanderen. Dermed var Varegg ute av cupen og reiste glad og fornøyd videre til Danmark.

Så gikk det noen år fram til 1982, da juniorlaget og småguttelaget reiste til Jonsred Cup i Partille utenfor Gøteborg. Småguttelaget gjorde det best. Det vant trøstefinalen.

Varegg deltok i Jonsred Cup med forskjellige lag både i 1983, 1984 og 1985. Lillegutter født i 1973 oppnådde det beste av resultatene disse årene da de i 1985 tapte finalen mot danske Lillerød på straffesparkkonkurranse.

Småguttene lå i 1983 i treningsleir i Borlänge og deltok samtidig i Dale-Karliacup, der de tapte i finalen.

Da Varegguttene var på treningsleir på Slemmestad i 1965 lovet juniorformannen dem at de året etter skulle få reise til Tyskland. Derfor ble 1966 et meget aktivt år for juniorlaget. Først dro det på pinsetur til Høyanger. Så fikk det det danske juniorlaget på visitt, og 1. august reiste tjuefire deltakere fra juniorlaget og guttelaget til Tyskland. Reisen gikk med tog til Oslo, båt til Kiel og derfra med lokalbåt til Laboe, som ligger like utenfor Kiel. De fleste av guttene hadde aldri vært utenfor Skandinavia, bare det å skulle helt til Tyskland var i seg selv en stor opplevelse.

Det var meningen at guttene skulle innkvarteres i Laboes klubbhus. Men det var faktisk mindre enn Badstuen, så det gikk ikke. Vertskapet hadde derfor slått opp telt i stedet. For mange var teltlivet uvant og uventet, men de vendte seg til det etter hvert.

Baneforholdene var ikke gode, og det blåste det meste av tiden, men med flotte badestrender, besøk på krigsmonumenter fra første og annen verdenskrig, og shopping i Kiel, ble leiren likevel begivenhetsrik.

De tyske spillerne var lite tekniske, og Varegg vant kampene mot dem med klare sifre. Juniorlaget vant 8–0 og 12–0 mot Laboe i Schönkirchen, og guttelaget 4–1 og 5–0.

Guttelaget gikk til topps i Germany Cup i 1987.

I 1978 ble det opprettet en kontakt i Newcastle. Juniorlaget fikk seg en helgetur dit i desember som påskjønnelse for innsatsen i sesongen.

Småguttelaget begynte sesongen i 1984 med å reise til England i påsken. Her deltok det i Ipswich Cup og klarte en hederlig femteplass mot sterke motstandere fra mange land. Året etter ble laget kretsmeister, og til takk for innsatsen fikk det en reise til London. Sytten gutter var til stede på Wembley Stadium da Nord-Irland kvalifiserte seg til VM i fotball. Neste dag var de på besøk hos Tottenham, og ble guidet rundt på White Hart Lane, og fikk se hvordan det tok seg ut bak kulissene.

Vareggs smågutter på Wembley påsken 1984.

Idrettslaget Vareggs arkiv

Dagen etter ble det spilt en kamp mot et skolelag med gutter mellom tolv og atten år. Etter hvert som kampen utviklet seg satte de engelske lederne inn eldre og eldre gutter, men det hjalp ikke. Varegg vant 7–2. Etter kampen roste STEVE PERRYMAN og de engelske lederne som sto på sidelinjen Varegguttene for deres meget gode fotballkvaliteter.

Om lørdagen var det kamp på Highbury, der Arsenal vant 2–1 over Oxford, og det ble tid til en siste titt på London før hjemreisen.

JUNIORGRUPPEN 1947 TIL 1994

Navn	Årstall	Navn	Årstall
NILSEN REIDAR	1947	STENSVÅG KNUT	1967
OLSEN KÅRE	1948-49	LARSEN AKSEL	1968-69-1973-74-75-76 1993 til 15 mars (flyttet)
ANDAL LEIF	1950	FOSSE JOHN	1971
TORGENSEN WILLIAM	1951-52-53-54-57-60 1961-65-66 -70-72	FJELLSTAD KJELL	1977-78-79
STORSTRAND MARTON	1955	ALVHEIM BØRGE	1980-83-84
HUNDHAMMER GUNNAR	1956	JOHANNESSEN TROND	1981-82-85-86-87-88
TOTLAND KJELL	1958	STRAUS PER A.	1989
ERIKSEN PETTER	1959	MYKLEBUST STÅLE	1990
KJESETH DAGFINN	1962	JOHANSEN TORE	1991-92
CHRISTIANSEN ODD	1963-64	TANDBERG TROND	fra 15 mars 1993-94

JUNIORLANDSLAGSSPLLERE

Navn	Årstall	
BREISTEIN TERJE	1960	H.back
RISA JON	1961	Midtbane
STENSVÅG PER	1963	V.back

KRETSMESTERSKAP

Juniorlaget	1950 - 1952 - 1963
Guttelaget	1948 - 1950 - 1986
Småguttelaget	1948*- 1955 - 1972 - 1985

* Vant den uoffisielle kretsturneringen

KRETSLAGSKAMPER ALDERSBESTEMTE KLASSE

*I ÅRENE 1952, 1953 OG 1954 ble det ikke spilt juniorkretslagskamper.
I 1982 var det slutt med kamper for junior. Det ble da etter hvert lagt mer vekt
på kretslagskamper for gutter, med to klasser, 15 og 16 år, smågutter, piker og småpiker.*

JUNIOR			JUNIOR			GUTTER		
<i>Navn</i>	<i>Ant</i>	<i>FØRSTE År</i>	<i>Navn</i>	<i>Ant</i>	<i>FØRSTE År</i>	<i>Navn</i>	<i>Ant</i>	<i>FØRSTE År</i>
ANDERSEN, ARNE	2	1958	SAGSTAD, OLE	3	1950	THOMASSEN, ATLE	1	1967
BREISTEIN, TERJE	12	1959	SCHJELDERUP, SVEIN	7	1962	TVEDT, ALBERT	1	1965
Juniorlandskamp	1	1960	STENSVÅG, PER	2	1961			
BRATTAULE, MORTEN	3	1988	STENSVÅG, PER	12	1962	SMÅGUTTER		FØRSTE
BRUDVIK, WALTER	–	1950	Juniorlandskamp	1	1963	<i>Navn</i>	<i>Ant</i>	<i>År</i>
BØDTKER, JAN	4	1966	SVENDSEN, JOHN OVE	2	1955	CHRISTENSEN, LEIF	2	1984
CHRISTENSEN, JAN	5	1949	TOTLAND, KJELL	2	1951	FREDRIKSEN, ROAR	4	1985
DANIELSEN, KÅRE	2	1970	TORMODSEN, REIDAR	1	1950	GJELSENG, ATLE	6	1985
FRANTZEN, PER GUNNAR	5	1971	VATNE, KJELL	4	1979	GJESDAL, JOHANNES	2	1975
HAMMERSLAND, ARNE	6	1963				HENRIKSEN, KIM	2	1975
HETLØEN, CHRISTIAN	1	1980	GUTTER		FØRSTE	JETMUNDSSEN, PÅL	4	1987
Juniorlandskamp	2	1980	<i>Navn</i>	<i>Ant</i>	<i>År</i>	JONASSEN, ULF	1	1978
HOVLAND, JAN KÅRE	2	1955	BREKKE, GEIR	1	1965	JUUHL, CHRISTIAN	2	1974
HUSEKLEPP, INGVALD	1	1967	BØDTKER, JAN	3	1964	JØRGENSEN, RONNY	6	1984
IGELKJØNN, INGE	1	1967	BRATTAULE, MORTEN	3	1988	KALVENES, CHRISTIAN	8	1989
JOENSEN, TERJE	2	1958	CHRISTIANSEN, OVE ATLE	1	1965	MADSEN, STIG	1	1978
JORDAL, LEIF	5	1978	DANIELSEN, KÅRE	1	1968	MAGNUSSEN, TOM	1	1976
JOHNSEN, RUNE	2	1967	ENDRESEN, JAN	2	1963	NÆSS, RONNY	2	1977
JONASSEN, ULF	2	1981	FLETEN, JON	8	1986	STRAUS, ALEXANDER	3	1989
JØRGENSEN, JAN	7	1959	FREDRIKSEN, ROAR	8	1986	SVENDSEN, THOMAS	2	1987
LAMPE, FRITHJOF	1	1950	FRANTZEN, PER GUNNAR	2	1969	TOTLAND, TROND	4	1974
LANDSVIK, INGE	3	1947	GJESDAL, JOHANNES	3	1977			
LARSEN, BJØRN	1	1957	IGELKJØNN, INGE	2	1969	JENTER		FØRSTE
LIE, ASBJØRN	1	1951	JETMUNDSSEN, PÅL	7	1989	<i>Navn</i>	<i>Ant</i>	<i>År</i>
MADSEN, BJØRN	3	1963	JOHANNESSEN, STIG	5	1985	PAMBOU, ANTONIA	1	1989
MATHISEN, BJØRN	1	1961	JONASSEN, ULF	1	1978			
MIKKELSEN, ERIK	4	1978	JØRGENSEN, RONNY	10	1985	SMÅJENTER		FØRSTE
MONSEN, TORE	4	1978	KALVENES, CHRISTIAN	6	1992	<i>Navn</i>	<i>Ant</i>	<i>År</i>
MØLLER, RUNE	2	1968	KNUDSEN, GJERT	3	1965	NORDENTOFT, GITTE	2	1987
NÆSS, ANSGAR	1	1957	MADSEN, STIG	9	1978			
NØREVIK, OLAV	6	1959	MATHISEN, BJØRN	1	1963			
NØREVIK, JAN	2	1951	MIKKELSEN, ERIK	7	1976			
PEDERSEN, PER	2	1949	MONSEN, TORE	1	1961			
RISA, JON	11	1960	OLSEN, OVE RENE	2	1966			
Juniorlandskamp	2	1961	RINGSØ, JAN	3	1985			
RISA, TORLEIF	2	1949	SCHJELDERUP, SVEIN	2	1960			